

Buurt De Grünerie

Grunerielaan

Laan in de buurt De Grünerie, genoemd naar de buiteplaats van deze naam. In 1634 verkocht de landeigenaar Trompert zijn woning met ongeveer 3 ha land aan de heer Marcus Mamuchet. De boerderij lag tussen de Herenweg (nu Dorpsstraat) en de Pastoorswetering en was door een laan met de Herenweg verbonden. Nog in dat zelfde jaar droeg Marcus Mamuchet de eigendom over aan zijn broer Johan, heer van Houdringe. Deze bouwde op de plaats van de boerderij een soort kasteeltje, dat hij De Grünerie noemde. Deze naam is ontleend aan voormalig familiebezit in Henegouwen, waar de familie Mamuchet vandaan kwam. Het grondgebied breidde hij door aankopen aanmerkelijk uit tot een flinke buitenplaats. Latere eigenaren breidden het bezit nog verder uit in zuidelijke richting. Het 'kasteeltje' van de Mamuchets werd afgebroken en vervangen door een huis in laat-18e-eeuwse stijl (nu Van Cuycklaan 16). Het noordelijke deel van de buitenplaats werd in de 19e eeuw herschapen in bollenvelden. Op het zuidelijke deel verrees in de jaren '50 van de 20e eeuw een woonwijk, waarvan de Grunerielaan de as vormt.

Kamphuisenlaan

Laan in de buurt De Grünerie, genoemd naar de polder Kamphuisen, waar deze laan als het ware naar toe leidt.

De oudst bekende vermelding van de polder (zij het nog niet onder deze naam) is een verzoekschrift van 30 maart 1566. Hierin vroegen schout en ingezetenen van Rijsburg en belanghebbenden uit Oegstgeest aan dijkgraaf en hoogheemraden van Rinland om een windwatermolen te mogen bouwen in 'een polder tussen de Groene steeg en de Rijsburgerdijk, strekkende van de Geest tot aan de Leidse- of Cleyweg' en een duiker te mogen aanleggen onder de Rijsburgerdijk om te kunnen afwateren op de Vliet. Op grond van de ingebrachte bezwaren is de gevraagde vergunning toen niet verstrekt. Bij een herhaald verzoek in 1579 (waarop wel gunstig werd beschikt) heet deze polder 'de polder van Willem Keyser'. De naam 'Camphuisen' vinden we voor het eerst op kaarten van Rinland van 1615 en 1647. De huidige officiële benaming luidt 'polder Kamphuisen'.

Utenwaerdelaan

Laan in de buurt De Grünerie, genoemd naar Mabelie Utenwaerde, Vrouw van Oegstgeest en Poelgeest van 1339-1342.

Mabelie Utenwaerde was de dochter van Kerstine van Oegstgeest en Jan Utenwaerde. Genoemde Kerstine was na de dood van haar vader Willem van Oegstgeest niet met het erfgoed beleend. Maar toen Dirk van Cuyck in 1339 kinderloos was gestorven, ging 'het goed van Oegstgeest' alsnog naar de kleindochter van Willen van Oegstgeest. (Kerstine en haar man Jan Utenwaerde waren inmiddels overleden) In 1342 moest zij het echter toch afstaan aan Philips van Wassenaer.

Van Cuycklaan

Laan in de buurt de Grünerie, genoemd naar twee ambachtsheren van Oegstgeest uit de 14e eeuw (1313-1339)

Na de dood in 1312 van de ambachtshere Willem van Oegstgeest, die geen mannelijke opvolger had, verkreeg de burggraaf van Leiden, Hendrik van Cuyck, in 1313 'het goed van Oegstgeest'. Hij overleed in 1319 en werd als burggraaf van Leiden en als heer van Oegstgeest opgevolgd door zijn zoon Diederik (Dirk) van Cuyck. Toen deze in 1339 kinderloos stierf, beleende Graaf Willem IV Mabelie Utenwaerde met 'het goed van Oegstgeest'.

Van Wassenaerlaan

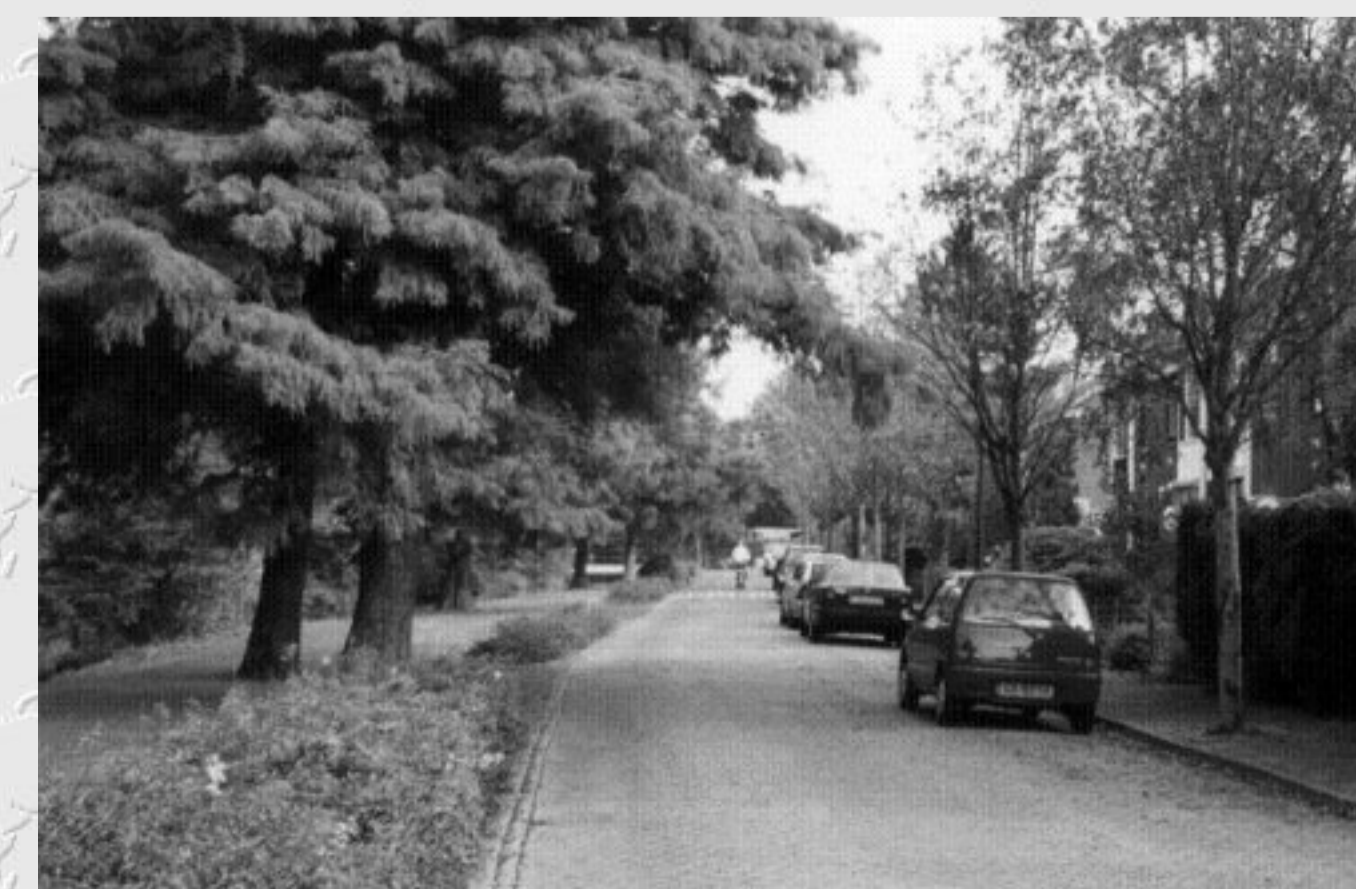

Laan in de buurt De Grünerie, genoemd naar het geslacht dat van 1342-1544 de heerlijke rechten van Oegstgeest en Poelgeest uitoefende.

In 1342 werd Philips van Wassenaer, burggraaf van Leiden, door graaf Willem IV beleend met de heerlijke rechten van Oegstgeest en Poelgeest. Met een kleine onderbreking, toen zijn kleinzoon uit zijn lenen was gezet wegens zijn betrokkenheid bij de moord op Aleid van Poelgeest, vererfden deze rechten in rechte lijn in het Huis Wassenaer tot en met Maria van Wassenaer, burggravin van Leiden, die trouwde met een graaf van Ligne. Daartoe kwam de heerlijkheid in handen van het geslacht De Ligne, waarnaar in Oegstgeest geen laan is vernoemd.

Willibrordlaan

Straat in de buurt De Grünerie, genoemd naar de Engelse monnik-missionaris Willibrord (658-739), volgens de traditie grondlegger van de christelijke kerk in Oegstgeest.

Willibrord werd geboren in het toenmalige Engelse Koninkrijk Northumbria, werd opgevoed in een vooraanstaand klooster in Ripon, enging in 690 vanuit een Iers klooster met elf medebroeders als missionaris naar het vasteland van Europa, waar hij de wereldlijke en pauselijke steun verwierf.

In 695 benoemd als 'aartsbisschop der Friezen' vestigde hij zich in Utrecht. Zijn verkondiging strekte zich uit over grote delen van de Nederlanden en Duitsland.

Hij stichtte de abdij van Eternach (Luxemburg), waar hij de laatste jaren van zijn leven woonde en op 7 november 739 overleed.

Volgens de legende maande hij kort voor zijn dood de inwoners van Oegstgeest een kerk te bouwen, met de belofte die zelf te zullen inzegenen-welke belofte hij (na zijn dood) zou hebben ingelost door op de dag van de kerkwijding vanuit de hemel een zachte regen op de kerk te doen neerdalen